

[Tørnæs]

bred vifte af forskellige OD-ordninger efter de behov, der er på de forskellige virksomheder.

Vi må derfor tage klart afstand fra obligatorisk indførelse af OD-ordninger, altså fra, at man ved lov skulle vedtage én bestemt ordning, som skulle gælde for samtlige virksomheder. Vi frygter simpelt hen, at det vil komme til at virke durk imod den hensigt, der også er skitseret fra forslagsstillernes side, nemlig at det skulle virke fremmende for erhvervslivet, både virksomhederne og de ansatte.

Vi lægger overordentlig megen vægt på, at der i de OD-ordninger, der etableres, er et personligt ejendomsretsforhold for den enkelte medarbejder til OD-ordningerne. Det kan så siges i den sammenhæng at være mindre væsentligt, om OD-ordningerne omfatter kontante udbetalinger, eller om det er obligationer, der henstår i virksomheden som ansvarlig og risikovillig kapital. Det er afgørende vigtigt, at der er et personligt ejendomsretsforhold indbygget i ordningerne, den enkelte medarbejder skal direkte kunne føle et personligt medejersforhold.

Der er således her god overensstemmelse mellem vore tanker på det område og det, der kommer til udtryk i det radikale beslutningsforslag.

Derimod nævner det socialdemokratiske forslag jo allerede i sin formålsbestemmelse, at der skal være en fælles medejendomsret. Alene af den grund finder vi forslaget forkert. Samtidig forudses det, at der skal oprettes virksomhedsfonde med tilsvarende bestyrelser, og at der, hvor sådanne fonde ikke kan etableres på virksomhederne, i stedet laves amtsfonde, altså ordninger og konstruktioner, hvor fællesejet er et gennemgående træk. Det finder vi ikke alene bureaukratisk, det finder vi forkert, og det er forhold, som vi klart tager afstand fra. I det radikale forslag har man heller ikke denne fondsopbygning. Vi har endvidere noteret os, at man foreslår en fleksibel rammelov med en indbygget revisionsmulighed.

Der er således en klar forskel efter vores opfattelse på det, som man foreslår fra radikal side, og det, det socialdemokratiske beslutningsforslag går ud på. I det radikale beslutningsforslag pkt. 5 siges det klart, at den enkelte ansatte kan disponere over sin andel af medarbejderkapitalen ved pensionering

eller efter en længere bindingsperiode, og at den enkelte ansatte selv disponerer over afkastet af sin andel i medarbejderkapitalen.

Jævnfør det, der tidligere er fremført, er vi altså af den opfattelse, at tvungne ordninger, hvor der på basis af en bestemt lovgivning skulle gennemføres OD-ordninger, ikke er hensigtsmæssige. Men vi er parat til og vil langt hellere, i det omfang der måtte være behov for det, støtte og inspirere til indgåelse af aftaler og, når der måtte vise sig at være behov for det, gennemføre supplerende lovgivning.

Det er min opfattelse, at der er et stort flertal i folketinget, der går ind for, at OD-ordninger gennemføres. Det, som imidlertid skiller, er, på hvilken måde det skal ske, og hvilke midler der skal anvendes dertil. Vi er indstillet på at tage initiativer for at fremme dialogen på de enkelte virksomheder mellem medarbejdere og ledelser for at oprette og udbrede OD-ordninger, og vi kan således ikke støtte de foreliggende forslag, men er parat til at medvirke til at nedbryde de skranker, som hindrer og vanskeliggør gennemførelse af OD-ordninger.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg værdsætter naturligvis, at hr. Tørnæs havde en langt mere konstruktiv holdning end såvel den konservative ordfører som arbejdsministeren i denne diskussion. Det giver basis for forventninger om en meningsfyldt debat regeringspartierne imellem om dette spørgsmål, hvilket jeg i høj grad mener der er behov for.

Det, der kalder mig op, er to ting. Den ene er, at hr. Tørnæs hele tiden taler om en række frivilligt aftalte OD-ordninger i erhvervslivet. Jeg vil gerne spørge hr. Tørnæs, om han kan bekræfte, at der er meget få frivilligt aftalte OD-ordninger i Danmark – måske to – og at alle de andre såkaldt frivillige OD-ordninger ikke er aftalte ordninger, men af ledelsen ensidigt fastsatte ordninger, der ensidigt kan ophæves af ledelsen, og på hvis udførelse medarbejderne på den pågældende virksomhed ingen indflydelse har haft, hvad der også har ført til, som vor ordfører, hr. Kaj Poulsen, understregede det, at lønmodtagerne på en lang række virksomheder